

"களம் 7" தமிழ் கலகைளின் தன்னம்பிக்கை தொடர்பாக எனத் தலபைப் பிட்ட சிவசகேரத்தின் கட்டுரையை விமர்சனத்துக்குட்படுத்தும் நோக்கில் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

மொழி என்பது இரண்டு மனிதருக்குள் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் ஊடகம் என்ற நிலை மாறி, இது பொருளாதார நலத்துடன் தொடர்புடைய மற்றைய மொழிகள் மீது ஆதிக்கம் செய்யும் ஊடகமாக இன்று உலகில் உள்ளது. உலகளவில் தமிழ் மொழி அதிகமாகப் பசேும் மக்கள் தொகைக்குள் உள்ளடக்கும் வழகயில் முதல் 15க்குள் இருந்து போதும், தமிழ் மொழி தனது நிலையை இழந்துள்ளது. அந்துளவாக்கு ஆதிக்கச் சக்திகளாலும், பொருளீட்டும் வடே்கையின் வறியில் தமிழ் சிதநந்து போயுள்ளது. நாம் மொழி பற்றிப் பசேும் போது ஒரு மொழி வறியனாக நின்று பசுவதல் ல. மாறாக மொழி மீ தான ஓடாக்குதலாக்கிடான ஆதிக்க சக்திகளை எதிர்க்கும் வகையில் மொழிபற்றிப் பசேுகிறோம்.

உலகில் 30 லட்சம் வருடங்களாகஇது முன் பரந்து வாழ்ந்து மனித இனம் அழிந்து இறுதியாக ஆபிரிக்காவில் ஓரிடத்தில் மாததிரமடே மனிதன் எஞ்சியிருந்தான். அவனடே எல்லா மனித இனத்தின் மதாதையைன் என்பதுடன், அந்து மக்கள் பசேய ஒரு மொழியிலிருந்தே ஏனைய மொழிகள் தோன்றின என்பதை இன் ஐறய புதபொருள் சமீக ஆய் வாளர்கள் திட்டவட்டமாக நிறுவியுள்ளனர்.

மொழிதொடர்பாகவடே, இனம் தொடர்பாகவடே பசேும் போது வறொப்பு என்பதற்கு அப்பால், ஆதிக்க சக்திகளை எதிர்த்தல் என்ற அளவில் நாம் மொழி இனம் தொடர்பாக

தெளிவான வரையறையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உலகளவில் அதிக சக்திகளை எதிர்க்கும் வகையில் மக்கள் தமது போராட்டத்தை எதிர்காலத்தில் முன்னேடுப்பர். இறுதியாக ஆதிக்க சக்திகள் இல்லாத ஒரு நிலையில் உலகில் எல்லா மனிதனுக்கும் ஓடும் மூலையற்ற, சூரண்டலற்ற, சகமனிதனாக மாறும் நாளில் மொழி என்பது தொடர்பு ஊடகமாக மத்திரமே இருக்கும். இந்நிலையில் இரண்டு மனிதர்கட்கிடையில் தொடர்பு மொழி என்ற வகையில் பல மொழித் தவேை இல்லாது போய் ஒரு மொழியின் தவேை உருவாகும். அப்போது ஒரு இலகுவான மொழியைத் தேர்ந்தெடுக்கவே, அல்லது புதியதோர் மொழியை மக்கள் உருவாக்குவர். இது எதிர்காலத்தில் மக்கள் முன் உள்ள பாரிய கடமையாகும்.

நாம் இன்று பலவீனம் பட்ட ஆதிக்க எல்லைக்குள் வாழ்வதால் ஆதிக்க எல்லைக்குள் வாழ்வதால் நாம் அதை எதிர்த்துப் போராடும் வாழ்நிலையில், மொழி தொடர்பான பார்வை தெளிவாக இருக்க வேண்டும். இந்து வழக்கில் கலை தொடர்பாக, குறிப்பாக இசை தொடர்பாக ஆராய்வோம்.

இன்று தமிழிசைக்கு ஏற்படும் ஆபத்து ஒரு புறம், பார்ப்பனிய சமஸ்கிருதத்தால் ஏற்படும் ஆபத்து மற்றுபுறம், சினிமா மெல்லிசை மீலம் உட்புகும் மறைக்கத்தையே ரீழிவா இசை மீலம் ஏற்படுகின்றது. இன்றுள்ள பார்ப்பனிய கர்நாடக இசை நுட்பமான சதியால் தமிழிசையை விழுங்கியது. அத்தே திரையிசையுடன் கட்டிய மறைக்கத்தையே ரீழிவா இசை தமிழிசையை அழித்தது ஒழிக்கின்றது. இதிலிருந்து மீள சிவசகேரம் உட்பட பலர் கர்நாடக இசையை தமிழில் பாட வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர். இன்று கர்நாடக சங்கீதம் இருக்கும் நிலையில் அது பார்ப்பனிய இந்து வாதத்தின் அடிப்படையாக உள்ளதோடு இந்து மத வெறியின் ஊடாகவும் உள்ளது. குறிப்பாக இது தமிழ் மொழி பசும் மக்களிடையே இசை என்ற நிலையில் இல்லலை. தமிழ் மொழி பசும் இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மக்களிடமிருந்து அன்னிப்பபட்ட வகையில் இந்து வாதத்தைப் போமிக்வும் ஒரு வடிவமாகவே உள்ளது. இதனை மாற்றி அமைப்பதென்பது இதற்கெதிரான போராட்டத்தின் வெற்றியின் பின்பேசாத தியமாகும். அந்து வெற்றி சமீக மாற்றத்தின் பின்பே ஒழிய முன்னரேபோதும் சாத்தியில்லை. தமிழிசையிலிருந்து களவாடிய கர்நாடக இசையை மாத் திரம் இன்று பலர் தமிழிசையாக வரையறுக்க முன்வைத்து ஒரு மோசடியே. இன்று நாட்டுப்புற இசை என்பது இழிசார் பிரிவினரதும் உழைக்கும் மக்களின் வடிவமாகவும் உள்ளது. இவ்விசைக்கு மதப்பிரிவுகள் கிடையாது. இவ்விசை மீது நடத்தும் ஆக்கிரமிப்பும், அழிப்பும் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலாக உள்ளது.

இன்றைய உடனடித் தவேை நாட்டுப் புற இசையை மீட்டடேப்பதும், அதைத் தமிழ் மக்கள் இசையாக வளர்ப்பதும் அவசியமாகும். இது இந்தியா இலங்கை என்றளவில் விரிவான விடயம். நாட்டுப்புற இசைக்கு சவால் விடும் மலெல்லிசையை எடப்பின்

1.இழையராஜவின் சினிமா இசை ஸ்ரீ நாட்டுப்புற இசை + மலெல்லிசை + கர்நாடக இசை + மறேகத்தயே இசை என்பனவாகும்.

2.ஆர் ரகுமானின் திரையிசை ஸ்ரீ மலெல்லிசை + கர்நாடக இசை + மறேகத்தயே இசை என்பனவாகும்.

இதுவே இவ்விருவர்களுக்கும் உள்ள வறோபாடாகும். நாட்டுப்புற இசைக்கு சவால் விடப்பவர்கள் இவர்களாகவே உள்ளனர். இதையொட்டி விரிவாகக் கீழே ஆராய்வோம். கர்நாடக இசை பின்புது தமிழ்ச்சையில் இருந்து களவாடப்பட்டதே. இது இந்தியாவிற்குப்பால் தசீயத்தின் (சிவசகேரம் கஹுவது போல்) பல்வறோ இசைத் தொகுதிகளின் தொகுப்பல்ல. இந்துபயத் Nதுசிம் என்ற ஓனஇறு பிரித்தானியர்களால் உருவாகப்பட்டதே ஓழிய அது இயல்பானதாக உளறும் இருந்துதில்லை, இன்றும் இல்லலை.

கர்நாடக இசை என்பதற்கும் கர்நாடகாத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லலை. மலையைகை கல் என்றழைப்பது ஒரு காலத்தில் வழக்கமாக இருந்தது. புறநானூறில் இமய மலையை வடபுரங்கல் என்று அழகை கப்படுகின்றது. இNது போல் கல் நாடு என்பது கர்நாடகமாக மருவியது. இதிலிருந்து கர்நாடகத்திற்கும் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் கிடையாது. கி.பி 1116 முதல் 1127 வரை மஹாராஷ்டிராவை அடடுத்து தறெகண்டத்திலிருந்து குறுநில மன்னணான சோமேஸ்வரபுல் மோகன் ஒரு இசை மதேயாவான். இவன் மானசொல்லசேம் என்ற ஒரு இசைநிலை எழுதியவன். இவனது இசையார்வம் தனக்குத் தறெகயேயிருந்து (கீழேயிருந்து) கர்நாடகத்தைப் பார்த்து

தமிழிசைக்கு கர்நாடக இசை என்று மதல் மதலில் பெயரிட்டான். இது ஒரு குறிப்பாக கீழே யிருந்து கர்நாடகத்தின் பெயரால் கர்நாடக இசை என்று வழங்கினான். 13ம் நூற்றாண்டில் கரங்கதவேர் இயற்றிய சங்கீதரத்னாகாரம் என்ற மூதல் வடமோழி இசைநூலின் பண்ணின் பெயர்கள் தமிழிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இசை தொடர்பான மதல் வடநூல் இதுவாகும். இதில் கர்நாடக இசை ராகங்கள் தமிழிலேயே உள்ளன. இதில் தவோரவதனி எனவும், தமிழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்று இவகைகள் மறகை கப்பட்டு விட்டன. கர்நாடக இசை தமிழில் இருந்து களவாடப்பட்டது என்பதற்கு இதனைவிடச் சிறந்து ஆதாரம் தவேயையில்லை. அடுத்து பார்ப்பனியத்தின் இசை எனவும் அதை இறவைன் அருளினான் என்ற மமோசபியையும் பார்ப்போம். பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் எழுதப்பட்ட வதேம்; இசை, நாட்டியம் தொடர்பாக என்ன கஹுகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம். அவர்கள் சாமவதேத்தில் இருந்தே கர்நாடக இசை தனேறியது எனப் பொய் கஹுவது வழக்கமாக உள்ளது. ததேதில் பிராமணர்கள் ஆடல், பாடல்களில் ஈடுபடுவது திட்டவாட்டுமாகத் தடைசெய்யப்பட்டு இருந்தது. இதன் மீறுபவர்கள் பார்ப்பனிய சரேகளில் ஒதுக்கி விடப்பட்டனர். இது தொடர்பாக உபநிடத்திலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் பல குறிப்புகள் உண்டு. மனு சாஸ்திரத்தில் நாலாவது அத்தியாயத்தில் உள்ள பதினாறாவது பாடலில் ஆடுவது பாடுவது கஹாது எனப் பிராமணர்கட்கு உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் மரபுப்படி, வதேப்படி இசை தொடர்பான அடிப்படை அறிவு கஹ இருக்கவில்லை. தமிழ் பகுதியுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பை அடுத்து இசையுடன் பாடவணைடும் என்ற ஆவல் பார்ப்பணர்கட்கு ஏற்பட்டது. இதன் பின்பு ரிக் வதேத்தில் இலகுவான பகுதியைப் பிரித்து சாமவதேம் என்ற பகுதியை உருவாக்கி அதற்கு சாமகானம் என்று பெயரிட்டுப் பாடினர். அது ஒரு இசையாகவே இருக்கவில்லை. இதைப் பார்ப்பணர்களே குறிப்பிட்டுள்ளனர். சாமகானம் என உருவாக்கிய இசை நரி ஊளையிடுவதைப் போன்றுள்ளது எனவும் பார்ப்பணர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பார்ப்பானின் ~மனுசங் || கதையில் நாலாவது பகுதியில் 124ஆவது குறிப்பில் சாமவதே இசையும் அதன் இசையின் மைபற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ரிக் வதேத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில் 5தாவது குறிப்பிலுள்ள 160வது பாடலில் சாமகானம் பாடும் போது நரி ஊளையிடுவது போல் உள்ளது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ரிக் வதேத்தின் எட்டாவது பகுதியில் சாமகானம் காதுக்கு தவளகைத்துவது போல் உள்ளது என ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பார்ப்பனரே குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனவகே கர்நாடக சங்கீதம் என்பது பார்ப்பணர்களின் சொந்தச் சரக்கல்ல. மாறாக தமிழர்கள் இரந்து சதிமஹிமை கைப்பற்றியதாகும்.

இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டதாகக் கஹும் சிவசகேரத்தின் கஹ்று பார்ப்பணியத்தின் சவேயை மசெசுவதாகும். பார்ப்பணர்கள் ஆடல் பாடல்களில் ஈடுபடுவது தடைசெய்யப்பட்டிருந்து காலத்தில் அவர்களிடம் இசை எதுவும் இருக்கவில்லை. இதை நாம் மலேம ஆராயின் இன்று கர்நாடக சங்கீதத்தில் உள்ள சமஸ்கிருதச் சொற்களை எடுப்பின் கீர்த்தனை என்பது வடசொல்லல்ல. கீர்த்தி என்ற தமிழ்ச் சொல்லில் இருந்து கீர்த்தனை என்ற சொல்லை உருவாக்கினார்கள். இசைப்பாட்டு என்பது சநேதுரை, வந்துரை, வரி, உரு எனத் தமிழில் அழகை கப்படுவதாகும். இதில் கீர்த்தனை என்ற கர்நாடக இசைச் சொல் உரு

என்பதில் இருந்து உருவானதே. இந்த உரு என்பது தொல்காப்பியத்தில் கட்டக்கு கூறிப் பிடப்பட்டதுள்ளது. பலலவி என்பது பல + தளிர் என்பதிலிருந்து உருவானது. அதாவது பலலவி என்பது தமிழில் தளிர் தல் என வருவதாகும். அனு பலலவி என்பது தமிழில் பின்னால் வருவதாகும். தமிழ்சையைப் பதினாறு நூற்றாண்டில் மூத்த தாண்டவப் பிள்ளை என்ற தமிழரே ஒழுங்குபடுத்திப் பயன்படுத்தியவராவார். சூதந் திர தாசனோ அதற்குப் பின்வந்து தியாகராஜரோ இன்னிற்று பாடும் கர்நாடக இசை வடிவம் உருவாக்கினர். இவர்கட்கு கீர்த்தனை தெரியாது. மூத்த தாண்டவப் பிள்ளை இவ்விசையைத் தவோடத்தில் இருந்தே உருவாக்கியவர். ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தவோர இசை தொல்காப்பியத்தில் இருந்தே உருவாக்கப்பட்டது. இது தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட நாட்டுப்புற இசையிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது என்பதை நாம் கற்றத் தவையில்லை. இன்னிற்றுள்ள கர்நாடக இசையிலுள்ள ஓவ்வீரோ சமஸ்கிருதச் சொல்லும். எந்த தமிழ் சொல்லிலிருந்து உருவானது என்பதற்கு தமிழில் மிகச் சிறந்த ஆதாரங்கள் உண்டு. கீர்த்தனை, பலலவி, தோடி, சரணம், கல்யாணி, திருச்சங்கராபரணம், அதிகாம்பதி என்ற அனைத்து சமஸ்கிருதச் சொல்லும் எந்தத் தமிழ் சொல்லிலிருந்து களவாடப்பட்டது என நிறுவ முடியும். இன்று ச,ரி,க,ம,ப,த,நி என்ற சமஸ்கிருத சொற்கள் தமிழ்சையான கரல், சூத்தம், கைக்கிளை, உழை, இழி, விளரி என்ற சொற்களிலிருந்தே களவாடப்பட்டது. 1917ம் ஆண்டு தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் ~கர்ணாமிரத சாகரம் | என்ற 1500 பக்கங்கள் கொண்ட நூலில் கர்நாடக இசை தமிழிலிருந்து எப்பி களவாடப்பட்டது என்பதை மிகவும் தெளிவாக நிறுவி யுள்ளார். அதை அக்காலத்தில் இருந்து பல சங்கீத வித்துவான்கள் ஏற்றுக் கொண்டதை, அதே நூலில் அவரவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மடலின் மூலம் உள்ளடக்கப்பட்டதுள்ளது. இந்து தமிழ் ஏழு இசையளவு தொடர்பாக 2700 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய தொல்காப்பியத்திலும் ஆதாரமூண்டு. எஸ். ராமநாதன் என்ற அறிஞர் எந்தெந்த Nதுவாரத்தில் இருந்து இன்னுள்ள கர்நாடகக் கீர்த்தனை உருவானது என்பதை ஆதாரத்துடன் நிறுவி யுள்ளார். தவோர இசைக்கு மூலம் காரைக்கால் அம்மையார் என்பதையும் இறுதியாக நடந்து தமிழாரச்சி மகாநாடு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

தென்னிந்திய இசை, கர்நாடக இசை, சாஸ்திரிய இசை என்ப பல பெயர்களும் இருந்துள்ளது. தமிழ் மொழியில் இயல், இசை நாடகம் அல்லது மூத்தமிழ், மூன்று தமிழ், தமிழ் மூன்று என்ற பெயரிலிருந்து தமிழ் கலை வற்றெந்த மொழிக் கும் ஆநகேமாகக் கிடையாது. இசையைப் பொறுத்தவரை சுவ்வியல் இசை இருக்கவில்லை. எல்லா மொழிக் கும் நாட்டுப்புற இசை இருந்துள்ளது. நாட்டுப்புற இசையை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழில் இன்னும் அழிந்து விடாத சில நூறு சுவைகளைத் தொகுதிகள் உண்டு. உதாரணம் ஓப்பாரி இசைவகை, தாலாட்டு இசைவகை, மகாபி இசைவகை, வண்டிக் கார்ப்பாட்டு, அறுவடைப்பாட்டு, நடுகடைப்பாட்டு, கிளிப்பாட்டு, காயில் பாட்டு, கூறுவடைப்பாட்டு, சங்குப்பாட்டு, நயாண்டிப்பாட்டு, படபைப்புவரிப்பாட்டு, பாம்பாட்பிப்பாட்டு, மூர்த்தனைப்பாட்டு, பலலாண்டிப்பாட்டு, மயங்கு நிலைப்பாட்டு, மூகவரிப்பாட்டு, என சில நூற்றுவகைப் பாட்டு உண்டு. இதற்கு ராகமெல்லாம் உண்டு. இந்தச் சில நூறுப் பாட்டுவகை ஓவ்வேனும் தமக்குள் பல பிரிவுகளைக்

கொண்டுவந்து.

உதாரணமாக தமெம்மாங்கு, ஒற்றையடித் தமெம்மாங்கு, நாலடித் தமெம்மாங்கு, டப்பாத் தமெம்மாங்கு, தற்கத்தித் தமெம்மாங்கு, இழுவதைத் தமெம்மாங்கு அல்லது நெட்டுத் தமெம்மாங்கு, எனத் தொடர்கிறது. நயாண்டி இசையை எடுப்பின் தற்கத்தையை நயாண்டி இசை, சோலமலை நயாண்டி இசை, மண்வடேடி நயாண்டி இசை, எனத் தொடர்கின்றது. சிந்து இசையை எடுப்பின் காவடிச்சிந்து, வழிநடைச்சிந்து, வளையல் சிந்து, கும்மிச்சிந்து, கொலைச் சிந்து, எனத் தொடர்கிறது.

பல்வற்றுப் பட்ட தொழில் வகை இருப்பதால் அதைச் சார்ந்து பலவகை நாட்டுப்புற இசைவகைகள் இருப்பது இயல்பாகின்றது. நாட்டுப்புற இசை தொழிலை ஒட்டியும், அவர்களின் அவலத்திலும், சந்தோசத்திலும் உருவானது. இதிலிருந்து சிலவற்றை மஹமாகக் கொண்டே கர்நாடக இசை உருவானது. அந்தத் தமிழ்ச்சையைக் களவாடிய பார்ப்பணர்கள் அதைச் சமுஸ்கிருத (தெலுங்கு) இசையாக இந்திய இந்து இசையாக மாற்றியுள்ளனர். இந்நிலையில் தமிழ், நாட்டுப்புற இசையை மீட்டடேக்க வேண்டும். இது மூற்று முழுதாக கர்நாடக சங்கீதத்தில் இருந்து மூற்று முழுதாக விற்பட்டது.

நாட்டுப்புற இசையிலிருந்து அதை அளந்து கொள்ளும் வகையில் ஒரு எழுத்து முறையுடன் கஹிய இசை அளவூடீ கால உருவாக்கப்பட வேண்டும். அந்து வகையில் த,ந,ர,ல,..... என அடிகளவில் வரும் நாட்டுப்புற இசைப்பாடல்களைக் கொண்ட பூதிய அளவீட்டு முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். இது நடமுறையுடன் கஹிய அந்து உழைக்கும் மக்களின் இசையைத் தடேவதுடன் தொடர்புடையது. இதன் மஹம் கர்நாடக சங்கீதத்தின் எழுத்துக்களின் அதிர்வெண்களுக்கு இசைவாக இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ச-240, ரி- 256, க-258, ம-324, ப-360, த-384, நி-485 என்ற அதிர்வெண் அளவுகளால் போல் நாட்டுப்புற இசையை அளவிடும் புதியதோர் முறையை உருவாக்கவேண்டும். இது த,ந,ர,ல என்ற பல நாட்டுப்புற இசையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இன்றுள்ள கர்நாடக இசை சமம்மா இருந்து தின்னும் ஒருத்தனுக்கே பொருந்தும் வகையில் உள்ளது. இது உழைக்கம் மக்களிடம் இருந்து முற்றாக அன்னியப்பட்டுள்ளது.

மனிதனின் முதல் மொழியான தாளத்தின் பின்பே மொழி உருவானது. தாளம் உடலுக்குள் உள்ளது. உடல் தாளத்தியில் இயங்குகின்றது. தாளத்தைக் கையில் எடுக்கும் சினிமா மெல்லிகையுடன் கட்டிய மறைக்கத்தையே ரீரீரீ இசை என்பது மனிதனின் உணர்ச்சியைக் குழப்பி மழுங்கடிக்கின்றது. உணர்ச்சி மனிதனிடம் இருந்து பறிட்டு எழுவது, அதை சிதைப்பதன் மூலம் அவனின் இசையறிவை இல்லாதது ஒழிக்கின்றது.

இதன் மூலம் பண்பாட்டுச் சீரீரீவைப் புகுத்துகின்றனர். உணர்ச்சி என்ற தளத்தைப் பிடித்தபடி பண்பாட்டுச் சீரீரீரீரீ பரப்பப்படுகின்றது. இசை இன்பது ஒரு சட்டச்சுமமான மொழியாக உள்ளதால் இலகுவாகப் பண்பாட்டுச் சீரீரீரீ ஏற்படுகின்றது.

இன்று தவே மக்கள் தமக்கான ஒரு இசையை நாட்டுப்புற இசையிலிருந்து உருவாக்க வேண்டும். இந்து இசையின் மூலம் உன்னதமான மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தை முன் தள்ளிய படி களவாடப்பட்ட கர்நாடக இசையை மீட்பதாகும். இது ஒரு சமுதாயப் புரட்சியின் தொடர்புடைய நடமாடையைத் தொடர்புடைய விடையமாகும். இது மாநாடுகள் மூலமே கட்டுரைகள் மூலமே சாத்தியமில்லை. இது நடமாடையில் உந்தித் தள்ளம் ஒரு கருவியாக மாதிரிமே இருக்க முடியும்.

இன்று கர்நாடக சங்கீதம் ஒரு மூட்டுச் சந்தியில் உள்ளது. அதைக் கடைப்போர் இன்றி பண முதலாளிகளின் தயவில், இந்திய பாரப்பனிய அரசு ஆதிக்க சதிமூலமே உயிர்வாழ்வது

